

ЗАКОН

О ДРЖАВЉАНСТВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује начин, услови и поступак за стицање и престанак држављанства Републике Српске.

Члан 2.

Сви држављани Републике Српске су самим тим држављани Босне и Херцеговине.

Члан 3.

Држављанин Републике Српске који има и страно држављанство у поступку пред органима власти Републике Српске, сматра се искључиво држављанином Републике Српске.

Члан 4.

Сви држављани Републике Српске уживају иста људска права и основне слободе утврђене Уставом Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске, као и заштиту тих права на територији Републике Српске.

II - СТИЦАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА

Члан 5.

Држављанство Републике Српске стиче се:

1. пореклом,
2. рођењем на територији Републике Српске,
3. усвајањем,
4. прирођењем,
5. путем међународног споразума.

1. Стицање држављанства пореклом

Члан 6.

Дете стиче држављанство Републике Српске пореклом:

1. чија оба детета у тренутку рођења детета имају држављанство Републике Српске, без обзира на његово место рођења;
2. чији је један родитељ био држављанин Републике Српске у тренутку рођења детета и дете је рођено на територији Републике Српске;
3. чији је један родитељ био држављанин Републике Српске у тренутку рођења детета, а дете је рођено у иностранству, ако би оно иначе било без држављанства.

Члан 7.

Дете рођено у иностранству чији један родитељ у тренутку рођења детета има држављанство Републике Српске, а чији други родитељ нема држављанство Босне и Херцеговине, стиче држављанство Републике Српске ако до навршене 23 године живота:

1. буде пријављено ради уписа као држављанин Републике Српске надлежном органу Републике Српске, односно дипломатско-конзуларном представништву Босне и Херцеговине у иностранству,

2. или ако се до навршене 23 године живота стално настани на територији Републике Српске.

Дете рођено у иностранству чији један родитељ у тренутку рођења детета има држављанство Републике Српске и ако не испуњава који од услова из претходног става, ако би то дете остало без држављанства, стиче пореклом држављанство Републике Српске.

Дете које стиче држављанство Републике Српске по одредбама претходних ставова овог члана сматра се држављанином Републике Српске од рођења.

Члан 8.

Ако један од родитеља детета из члана 6. овог закона има држављанство Републике Српске, а други има држављанство Федерације Босне и Херцеговине:

а) дете стиче држављанство Републике Српске ако је рођено на територији Републике Српске;

б) ако је рођено у иностранству, дете стиче:

1. држављанство Републике Српске ако су родитељи сагласни, или

2. ако нису сагласни, дете стиче држављанство Републике Српске ако родитељ који је извршио упис детета у матичну књигу у дипломатско-конзуларном представништву Босне и Херцеговине има држављанство Републике Српске.

2. Стицање држављанства рођењем на територији Републике Српске

Члан 9.

Дете које је рођено или нађено на територији Републике Српске, а чија су оба родитеља непозната или непознатог држављанства или су без држављанства, или ако је дете без држављанства, стиче држављанство Републике Српске.

Детету из претходног става престаје држављанство Републике Српске ако до навршене 14 године живота стекне пореклом држављанство неке друге државе или Федерације Босне и Херцеговине.

3. Стицање држављанства усвајањем

Члан 10.

Дете млађе од 18 година које има страно држављанство или је без држављанства и које је потпуно усвојио држављанин Републике Српске, стиче држављанство Републике Српске.

Ако је један од усвојитеља држављанин Републике Српске, а други је држављанин Федерације Босне и Херцеговине, дете стиче држављанство Републике Српске ако су оба усвојитеља сагласна, односно, уколико нису сагласни, а дете је рођено или има пребивалиште на територији Републике Српске, или, уколико дете нема

пребивалиште на територији Републике Српске, ако је усвојитељ који је пријавио дете држављанин Републике Српске.

4. Стицање држављанства прирођењем

Члан 11.

Страни држављанин који је поднео захтев за стицање држављанства Републике Српске може стећи држављанство прирођењем ако испуњава следеће услове:

1. да је напунио 18 година живота, или да је навршењем 16 године живота стекао пословну способност еманципацијом;
2. да има пријављено стално место боравка и да стварно борави на територији Босне и Херцеговине најмање 8 година пре подношења захтева, од тога најмање 5 година на територији Републике Српске;
3. да познаје службени језик Републике Српске;
4. да му није изречена мера безбедности протеривања странца или заштитне мере удаљавања из земље од стране надлежног органа установљеног Уставом Босне и Херцеговине или Уставом Републике Српске;
5. да није осуђиван у Републици Српској на издржавање казне за кривична дела са умишљајем на дуже од три године у периоду од 8 година пре подношења захтева;
6. да му престане раније држављанство након стицања држављанства Републике Српске, осим ако се билатералним споразумом из члана 20. овог закона не предвиђа другачије. Престанак ранијег држављанства се не захтева ако то није дозвољено или се не може разумно захтевати.

5. Стицање држављанства олакшаним прирођењем

Члан 12.

Брачни друг држављанина Републике Српске - страни држављанин, може стећи држављанство Републике Српске под следећим условима:

1. да је брак трајао најмање пет година пре подношења захтева и да још увек траје у време подношења захтева;
2. да му престане раније држављанство након стицања држављанства Републике Српске, осим ако се билатералним споразумом из члана 20. овог закона не предвиђа другачије. Престанак ранијег држављанства се не захтева ако то није дозвољено или се не може разумно захтевати;
3. да има стално место боравка најмање последње три године на територији Босне и Херцеговине, укључујући последњу годину дана на територији Републике Српске.

Члан 13.

Следећа лица имају право да добију држављанство Републике Српске на основу захтева без испуњавања услова из члана 11. тачке 2. и 6. овог закона:

1. исељеници који су се вратили у Републику Српску,
2. прва и друга генерација потомака лица наведених у тачки 1. овог члана које су се вратиле у Републику Српску.

Брачни друг лица наведених у ставу 1. овог члана има право на стицање држављанства Републике Српске на основу захтева без испуњавања услова из члана 11. тачка 2. овог закона уколико испуни захтеве наведене у члану 12. тачке 1. и 2. овог закона.

Члан 14.

У смислу члана 13. овог закона, исељеником се сматра лице које се населило из Републике Српске или са простора бивше Босне и Херцеговине са намером да се стално настани у иностранству.

Члан 15.

Дете млађе од 18 година стиче држављанство Републике Српске:

1. ако су оба родитеља стекла држављанство прирођењем, или
 2. ако дете има стално пребивалиште на територији Републике Српске, а један је родитељ стекао држављанство прирођењем, или
 3. ако је само један родитељ стекао држављанство прирођењем, док је други без држављанства или непознатог држављанства, а дете је стално настањено у иностранству.
- Ако је дете навршило 14 година живота, за стицање држављанства потребан је његов пристанак.

Члан 16.

Ако се у појединачном случају прирођењем неког лица сматра од нарочитог интереса за Републику Српску, такво лице може стећи држављанство иако није испунило услове из члана 11. тачке 1, 2. и 6. овог закона, а у складу са члановима 13. и 30. тачка 3. Закона о држављанству Босне и Херцеговине.

III - ПРЕСТАНАК ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 17.

Држављанство не може престати ако би лице које је у питању тиме остало без држављанства, осим у случају утврђеном чланом 28. тачка 1. овог закона.

Члан 18.

Држављанство Републике Српске престаје:

1. по сили закона,
2. одрицањем,
3. отпустом,
4. одузимањем,
5. међународним споразумом.

Члан 19.

Лица којима престаје држављанство Републике Српске истовремено губе и држављанство Босне и Херцеговине, осим ако не стекну држављанство Федерације Босне и Херцеговине.

Држављани Републике Српске којима је престало држављанство Босне и Херцеговине истовремено губе и држављанство Републике Српске.

1. Престанак држављанства по сили закона

Члан 20.

Држављанство Републике Српске престаје добровољним стицањем другог држављанства, уколико билатерални споразум закључен између Босне и Херцеговине и друге државе, који је одобрила Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у складу са чланом IV (4) (д) Устава Босне и Херцеговине, не предвиђа другачије.

Члан 21.

Држављанство Републике Српске престаје детету ако након потпуног усвојења стекне држављанство друге државе или Федерације Босне и Херцеговине.

2. Отпуст

Члан 22.

Држављанину Републике Српске који живи на територији Републике Српске може бити одобрен отпуст из држављанства Републике Српске на основу захтева за отпуст, уз одговарајуће приложене документе којима доказује:

1. да је напунио 18 година живота или да је навршењем 16 година живота стекао пословну способност еманципацијом;
2. да је испунио војну обавезу;
3. да је измирио све доприносе, порезе и друге законске обавезе према физичким и правним лицима за које постоји извршна исправа;
4. да је измирио обавезе из социјалног осигурања и радног односа;
5. да је измирио имовинско-правне обавезе из брачних и родитељских односа према лицима која имају пребивалиште на територији Републике Српске;
6. да се против њега у Републици Српској не води кривични поступак за кривична дела која се гоне по службеној дужности, или, ако је осуђен на казну затвора у Републици Српској, да је ту казну издржао;
7. да је стекао или му је гарантовано држављанство друге државе.

Члан 23.

Решење о отпусту биће поништено ако лице које је добило отпуст не стекне страни држављанство у року од једне године од дана престанка држављанства Републике Српске отпустом.

Члан 24.

Детету млађем од 18 година које је стекло, или којем је загарантовано држављанство друге државе и које још увек живи на територији Републике Српске, престаје држављанство Републике Српске отпустом на захтев:

1. оба родитеља чије је држављанство Републике Српске престало отпустом;
 2. једног родитеља чије је држављанство Републике Српске престало отпустом, ако други родитељ није жив, или су му одузета родитељска права, или је страни држављанин или лице без држављанства;
 3. једног родитеља, који извршава родитељске дужности и чије је држављанство Републике Српске престало отпустом, а други родитељ, који је држављанин Републике Српске, се слаже;
 4. усвојиоца, ако му је држављанство Републике Српске престало отпустом, а однос између усвојиоца и усвојеног детета представља однос потпуног усвојења;
 5. малолетном детету које је потпуно усвојио страни држављанин престаје држављанство Републике Српске отпустом до његовог пунолетства, на захтев усвојиоца.
- Ако је дете старије од 14 година, потребан је његов престанак у свим случајевима наведеним у тачкама 1-5. претходног става.

3. Одрцање

Члан 25.

Држављанин који је напунио 18 година живота, има пребивалиште у иностранству и стекао је или му је гарантовано држављанство друге државе, има право да се одрекне држављанства Републике Српске.

Лицу из претходног става престаје држављанство Републике Српске када надлежни орган утврди да су испуњени тражени услови из наведеног става и поменутом лицу достави обавест о томе.

Члан 26.

Детету млађем од 18 година које живи у иностранству и које је стекло или му се гарантује држављанство друге државе престаје држављанство Републике Српске одрицањем на захтев:

1. оба родитеља којима је држављанство Републике Српске престало одрицањем;
 2. једног родитеља којем је држављанство Републике Српске престало одрицањем, ако други родитељ није жив, или су му одузета родитељска права, или је страни држављанин или лице без држављанства;
 3. једног родитеља, који извршава родитељске дужности и чије је држављанство Републике Српске престало одрицањем, а други родитељ, који је држављанин Републике Српске, се слаже;
 4. усвојиоца, ако му је држављанство Републике Српске престало одрицањем, а однос између усвојиоца и усвојеног детета представља однос потпуног усвојења.
- Ако је дете старије од 14 година живота, потребан је његов престанак у свим случајевима из претходног става.

Члан 27.

Решење о одрицању се поништава ако лице које се одрекло од држављанства не стекне страни држављанство у року од једне године од дана престанка држављанства Републике Српске одрицањем.

4. Одузимање

Члан 28.

Држављанство Републике Српске може бити одузето у следећим случајевима:

1. кад је држављанство стечено помоћу преваре, лажних информација или скривањем било које релевантне чињенице која се може односити на подносиоца захтева;
2. кад држављанин Републике Српске врши добровољно службу у страним војним снагама упркос правној забрани такве службе;
3. кад је држављанство Републике Српске стечено након ступања на снагу овог закона, а нису испуњени услови из чланова 11, 12. и 13. овог закона.

5. Датум Престанка

Члан 29.

Држављанство престаје отпустом, или одузимањем са даном слања обавести о правоснажном административном решењу лицу на које се решење односи. Ако пребивалиште таквог лица није познато или не може бити утврђено, држављанство Републике Српске престаје том лицу даном објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Држављанство Републике Српске престаје у смислу чланова 19. и 20. овог закона на дан када лице које је у питању стекне држављанство друге државе.

IV - ПОНОВНО СТИЦАЊЕ ДРЖАВЉАСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 30.

Лице којем је престало држављанство Републике Српске кад је било малолетно према одредбама члана 26. овог закона, поново стиче поменуто држављанство ако се пре напуњене 23 године живота стално настани у Републици Српској и на основу захтева упише у матичну књигу рођених.

Држављанство Републике Српске стиче се даном уписивања.

V - ПРОМЕНА ЕНТИТЕТСКОГ ДРЖАВЉАНСТВА

Члан 31.

Држављанин Федерације Босне и Херцеговине са пребивалиштем на територији Републике Српске стиче држављанство Републике Српске ако жели, под условом да је до промене пребивалишта дошло након ступања на снагу Закона о држављанству Босне и Херцеговине.

У свим случајевима кад држављанин Републике Српске стекне држављанство Федерације Босне и Херцеговине, престаје му држављанство Републике Српске, под условом да је држављанство Федерације Босне и Херцеговине стекао након ступања на снагу Закона о држављанству Босне и Херцеговине.

Надлежни орган власти Републике Српске обавестиће надлежне органе власти Федерације Босне и Херцеговине о стицању или престанку држављанства према претходним ставовима овог члана.

VI - ПОСТУПАК У СТВАРИМА ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 32.

Решење о стицању и престанку држављанства Републике Српске доноси Министарство управе и локалне самоуправе, с тим што се о стицању држављанства пореклом и рођењем на територији Републике Српске не доноси посебно решење.

Захтев за стицање држављанства Републике Српске, односно захтев за отпуст из држављанства Републике Српске подноси се надлежном министру преко општинских органа тог министарства на чијем подручју подносилац захтева има пребивалиште, а ако подносилац стално живи у иностранству или у иностранству борави дуже од 60 дана, захтев подноси преко дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине у иностранству. Страни држављанин који је стално настањен или има одобрење за привремени боравак у Републици Српској, захтев за стицање држављанства Републике Српске подноси преко надлежног општинског органа на чијем подручју подносилац захтева има пребивалиште, односно боравак.

Држављанин Републике Српске подноси захтев за одрицање од држављанства Републике Српске надлежном министарству Републике Српске или путем дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине.

Члан 33.

Надлежно министарство Републике Српске је обавезно да реши захтев у року од 60 дана од примања уредне пријаве. Решење којим се одбија захтев за стицање, одрицање или отпуст, односно решење којим се одузима држављанство, обавезно садржи разлоге у писаној форми.

Лице на које се решење односи може покренути управни спор против решења из претходног става.

Члан 34.

Све одлуке о стицању, односно престанку држављанства Републике Српске, осим одлука из чланова 6, 7, 8, 9. и 10. овог закона, обавезно се достављају Министарству цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине у року од три седмице од дана њиховог доношења. Ове одлуке ступају на снагу два месеца након њиховог достављања Министарству цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине.

Уколико Министарство цивилних послова и комуникација установи да одлуке из става 1. овог члана нису у складу са Законом о држављанству Босне и Херцеговине, предмет се враћа надлежном органу власти Републике Српске.

Ако након поновног разматрања остане спор између надлежних органа власти ентитета и Босне и Херцеговине, предмет се обавезно упућује Уставном суду Босне и Херцеговине, у складу са чланом VI (3) Устава Босне и Херцеговине на коначну одлуку.

Члан 35.

Евиденцију о пријему странаца у држављанство Републике Српске, односно о престанку држављанства Републике Српске отпустом, одрицањем или одузимањем, води надлежно министарство Републике Српске.

Члан 36.

Евиденцију о држављанима Републике Српске воде надлежни матични уреди кроз матичне књиге рођених.

О стицању и престанку држављанства Републике Српске, доносилац решења обавестиће надлежни матични уред ради уписа у матичне књиге рођених.

VII - ДОКАЗИВАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 37.

Држављанство Републике Српске доказује се уверењем о држављанству или пасошем.

Члан 38.

Уверење о држављанству издаје орган који води матичну књигу рођених.

Држављанство се уписује у матичну књигу рођених без посебне одлуке када се утврди да лице испуњава услове за стицање држављанства према члановима 6, 7, 8, 9. и 10. овог закона.

У случају да орган власти из става 1. овог члана без основа одбије да изда уверење о држављанству, надлежно министарство Републике Српске, односно Министарство цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине издаје уверење о држављанству лицу које је у питању на основу документације коју поседује надлежни орган власти Републике Српске и Министарство цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине у оквиру својих надлежности. У случају спора између надлежних органа власти Републике Српске и Босне и Херцеговине, предмет се обавезно упућује Уставном суду Босне и Херцеговине, у складу са чланом VI (3) Устава Босне и Херцеговине.

Када је документација везана за држављанство недоступна или је држављани Републике Српске не могу прибавити у разумном року, надлежни орган из претходног става ће дозволити таквим лицима да ове податке прибаве на други начин, укључујући и изјаве дате од стране тих лица или за њих.

Надлежни органи власти Републике Српске ће у појединачним случајевима доставити Министарству цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине

тражене информације из евиденције наведене у ставу 1. овог члана.

одношења захтева добиће држављанство Републике Српске.

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.

Држављанима Републике Српске, у смислу овог закона, сматрају се:

1) сва лица која су у складу са чланом 1. став 7. тачка ц. Устава Босне и Херцеговине држављани Босне и Херцеговине и која су:

- на дан 6. априла 1992. године имала пребивалиште на територији која сада припада Републици Српској осим ако су 1. јануара 1998. године имала пребивалиште у Федерацији Босне и Херцеговине,

- на дан 6. априла 1992. године имала пребивалиште на територији која сада припада Федерацији Босне и Херцеговине, али су након тога напустила ту територију и имала пребивалиште у Републици Српској 1. јануара 1998. године.

2) сва лица која су у складу са чланом 1. став 7. тачка ц. Устава Босне и Херцеговине држављани Босне и Херцеговине и која су 1. јануара 1998. године боравила у иностранству, уколико су пре 6. априла 1992. године имала пребивалиште на територији која сада припада Републици Српској, осим ако су се стално настанила у Федерацији Босне и Херцеговине, односно изабрала држављанство Федерације Босне и Херцеговине. Услови и поступак промене ентитетског држављанства по избору регулише се споразумом између ентитета. Одредбе таквог споразума су саставни део овог закона. Право на избор се може остварити само у року од 9 месеци након закључивања споменутог међуентитетског споразума. Верификацију споразума врши Народна скупштина Републике Српске.

Члан 40.

Сва лица која су била држављани бивше СФРЈ и која су у периоду од 6. априла 1993. године до 1. јануара 1998. године стално настанили на територији Републике Српске и која на тој територији имају непрекидно пребивалиште или боравак у трајању од две године после тог датума, након

Члан 41.

Сва лица која су била држављани бивше СФРЈ и која се током 1998. године стално настале на територији Републике Српске и која на тој територији имају непрекидно пребивалиште у трајању од три године, након одношења захтева добиће држављанство Републике Српске. Право на избор може се остварити у року од једне године од истека наведеног трогодишњег периода.

Члан 42.

Захтев из члана 11. став 7. овог закона не односи се на исељенике који испуњавају услове из члана 14. овог закона и којима је пре ступања на снагу овог закона неправично одузето држављанство бивше СФРЈ, односно бивше Краљевине Југославије, а такође ни на прву и другу генерацију њихових потомака.

Члан 43.

Чланови 6, 7, 8, 9. и 10. овог закона примењују се од дана ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине.

Члан 44.

Надлежно министарство ће донети прописе за спровођење овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Министарство цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине издаје образац уверења о држављанству.

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1202/99
18. новембра 1999. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине
Петар Ђокић, с.р.